

מסורת הש"ס

א) לפי גי' רש"י לפרך למחוק מילות אלו ופ"ל לקמן מנין לרבות י"א ת"ל על נדמה ולקמן ח"ל על אמר קרא בלא עת נדמה סמוך לנדמה כי וע' רש"י, ט) הוריות ד., א) [נלקוט איתא ר' ישעיה], ד) [מגילה כח:], ט) ועד וי"ד רש"ש, א) [נע"ע חוס' מנחות ט: ד"ה אמר וטוס' זכאים פג. ד"ה ח"ל וטוס' פסחים מג: ד"ה מלן וטוס' מנחות יא: ד"ה קומץ], ו) [פי' הגון ע"ז תמלא בספר החיים שמירב חמי הגאון מהר"ל מפרלא בספר זכיות ח"א פ"ג, ט) ובסימא דסוף משנת הרמ"א ו"ל וכן בסוף יש"ש ב"ק מבז רמזים על הכרת שמות הללו:],

תורה אור השלם

- ואשח ב' יו"ב וזב קדמא ימים רבים בלא עת נדמה או כי תזוב על נדמה כל ימי זוב טמאתה כימי נדמה תהיה טמאה דורא: וקרא טו כה
- כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זובה במשכב נדמה ויהיה לה וכל הבלי אשר תשכ עליו טמא ויהיה בטמאת נדמה: וקרא טו כו
- עמד ומדד קרץ וראה ויתר גוים ויתפצצו הריר ימי זוב גבעת עולם הליכות עולם לו:

חבקוק ג ו

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה וראוי לזכה להצטרף עם ב"ג אם לא ראתה וכו' ו' נקיים עד עשירי שהיו נמי: א) ד"ה מ"ל כל המשכב אשר תשכב: א) תוב' ד"ה מ"ל כל ימי זובה כמשכב נדמה ממה:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] גס' ומנין שהוא עשה משכב ומושב. מלת שהוא נמחק. וז"ש שהוא כז"ל וז"ה כח"כ: ב] שם יסול תספור שבעה לנשים. ג"כ עיי' ח"כ וקרנן להקין דף קע ע"א וע"ב: ג] רש"י ד"ה וראוי לזכה וכו' דהיינו בג"ד כמן הסיד ואח"כ מהיד אף אלו וכו' משני ו' נקיים עד העשירי שהיו וכו' פ"ל:

מוסף רש"י

אחד לאחד. היינו יום כנגד יום (הוריות ד.) קלמ מיום המהרת (מגילה ב.).

הדרן עלך מסכת נדה

תינוקת פרק עשירי נדה

בלא עם נדסה. אינו אומר לך אלא ברואה שלשה אחר ימי נדמה סמוך לנדמה שראתה יום ראשון אחר ו' ימי נדמה וראתה שמיני ותשיעי ועשירי: או **כי סוזב**. לרבות רואה ט' וי' ואחד עשר: **מנין לרבות שנים שלשה כו'**. שכולן יש להן דין אחד: **אמרם מה מנינו**

יב'לא עת נדתה ^(א) (על נדתה) *סמוך לנדתה ואין לי אלא סמוך לנדתה מופלג לנדתה יום אחד מנין ת"ל יאו כי תזוב אין לי אלא יום אחד מנין לרבות מופלג שנים שלשה ארבעה חמשה ששה ושבעה שמונה תשעה עשרה מנין אמרת מזה מצינו ברביעי שראוי לספירה וראוי לזיבה אף אני אביא העשירי שראוי לספירה וראוי לזיבה ומנין לרבות אחד עשר ת"ל בלא עת נדתה יכול שאני מרבה אף שנים עשר אמרת לאו ומה ראית לרבות אחד עשר ולהוציא שנים עשר מרבה אני אחד עשר שראוי לספירת או כי תזוב ומוציא אני י"ב שאין ראוי לספירת או כי תזוב ואין לי אלא שלשה ימים שני ימים מנין ת"ל ימי יום אחד מנין ת"ל כל ימי טמאה מלמד שמשמאה את בועלה כגדה היא היא מטמאה את בועלה ואין הוב מטמא מה שהוא בועל והלא דין הוא ומה היא שאינה מטמאה בראיות כבימים מטמאה את בועלה הוא שמשמא בראיות כבימים אינו דין שמשמא מה שהוא בועל ת"ל היא היא מטמאה את בועלה ואין הוב מטמא מה שהוא בועל א ומנין שהוא עושה משכב ומושב ת"ל ^אבמשכב נדתה ואין לי אלא שלשה ימים שני ימים מנין ת"ל ימי יום אחד מנין ית"ל כל ימי ומנין ^אשסופרת אחד לאחד ת"ל יהיה לה א ומי יכול תספור שבעה לשנים ודין הוא ומה הוא שאין סופר אחד לאחד סופר שבעה לשנים היא שסופרת אחד לאחד אינו דין שתספור שבעה לשנים ת"ל יהיה לה האינה סופרת אלא יומה אלמא קראי גינהו לר"ע קראי לר' אלעזר בן עזריה הלכתא א"ל ^ארב שמעיה לר' אבא אימא ביממא תהוי זבה בליליא תהוי נדה א"ל עלך אמר קרא יעל נדתה סמוך לנדתה סמוך

איין די אלא יום אחד מנין לרבות מופלג שנים ושלשה. אגב ריהטא נקט שנים דשנים היינו יום שני לימי זיבה דהיינו מופלג יום אחד שריבה כגד דהא מני ואזיל עד י' וי"א וא"כ שנים היינו שני: **הוא שמשמא בראיות כבימים אינו דין כו'**. תימה דאיכא למפרך מה להיא שכן מטמאה באונס והכי אמרינן בריש פרק בנות כותים (לעיל ג:): דלא ילפינן מהדדי וכן לקמן דקאמר מה הוא שאינו סופר אחד לאחד כו' איכא למפרך מה להוא שכן מטמא בראות כבימים מיהו בזה מזינן ספיר למילף דלגבי ספירה אחמיר רחמנא באשה מבאים ולענין ספירה עמיד ספיר ק"ו הוולא ולענין ספירה מנינו שהחמיר באשה מבאים וז"ל שאינו קל וחומר גמור אלא כמו גילוי מילתא בעלמא לגלות זה על זה וא"ע דאיכא מקומות דאיכא תרי קראי לדס נדות ולזיבות ויש מקומות דנפקא מחד קרא:

ת"ל ב' ימי א) נדתה. תימה דהך מוקמינן כר"ע אלמא ר"ע קא דריש כל וכן בשלחי פ' התעורנות (זכאים פג.) דריש ר"ע כל וא"כ כי קאמר בפסחים פרק אלו עוברין (דף מג:) מלן שמעת לא דדריש כל ר' אליעזר הוא ולזיבות ר"ע הוא דדריש נמי כל ויש לומר דאין לדמות דרשות דכל להדדי דיש כל דשייך למדרש לכ"ע והאי דשמעתינן דלמנינא מדרש שפיר דמדימי למנינא כל נמי למנינא א:

תנא דבי אליהו ב' השונה הלכות. אית ספרים דלא גרסינן ליה מיהו צפירוש רש"י איתא ור"ת הגיהו בצפרו וכן נראה דאיידי דאיידי לעיל בהלכתא מיייתי לה לסיים בדבר טוב ואיתא נמי כן צמגילה פרק בתרא (דף כח:) והכי נמי אמרינן צאין עומדין (ברכות לא.) שכן מנינו צנציאים הראשונים שסיימו דצריהן דצדרי שצח ותנחומין:

הדרן עלך תינוקות וסליקא לה מסכת נדה

לנדתה אימת הוי בליליא וקא קרי לה זבה תנא ^אדבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר ^אהליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות:

הדרן עלך תינוקות וסליקא לה מסכת נדה

אחד תשב ששה והוא שהרי לא רבינן לדין יום וזבה אלא י"א ומכאן ואילך הרי היא צדין פרשה ראשונה דכתיב בה [ויקרא טו] שצעת ימים תהיה צנדתה: **לרבי עקיבא קראי**. דלא גמר הך הלכתא הלכה למשה מסיני דקאמר ר' אלעזר בן עזריה [לעיל עג:] וכי היכי דיליף חזי לוג שמן לתודה מקראי הכי נמי יליף אחד עשר יום שצין נדה לנדה מקראי: **ציממי**. ראתה ציוס תהיה זבה כדכתיב (שם) ימים רצים אצל ראתה בלילות לא תהא זבה: **סמוך לנדסה**. ליל שמיני שהרי ימי נדות כל שבעה עד הלילה כדכתיב שצעת ימים תהיה צנדתה: **הלכות**. משנה וצרייתא הלכה למשה מסיני:

הדרן עלך תינוקות וסליקא לה מסכת נדה

עג.

פר א מ"י פ"ו מהל' איסורי ביאה הל"כ:

פה ב מ"י פ"ג מהל' מטמאי משכב ומושב הל"א ופי' מהל' איסורי ביאה הל"ב: **פז** ג מ"י פ"ג מהל' מטמאי משכב ומושב הלכה ג: **פו** ד מ"י פ"ו מהל' איסורי ביאה הל"ז ופי"א מהל' מטמאי משכב ומושב הל"ב: **פח** ה מ"י פ"ו מהל' איסורי ביאה הל"ט והלכה ט:

תוס' הרא"ש

מנין לרבות שני ושלשי כו'. מדיקא חשיב עד עשירי ואחד עשר אלמא האי שני הוא יום שני לימי זיבה וכדי נסבה דהיינו מופלג יום א' מנדתה וכבר ריבה אותו מאו כי תזוב בלא אגב ריהטא חזור וכופלו בהרי אחריני: מנין לרבות יום י"א (יום), דס"ד לא מרבינן דאוי לספירה אלא לעיקר זיבות הכתובה בפסוק אבל לספירה דמרבין מאו כי תזוב: ומה היא שאינה מטמאה בראיות כבימים. ותימה מה לחיא שכן מטמאה באונס כו' ובסמוך דקאמר ומה הוא שאין סופר אחד לאחד וכו' איכא למפרך מה להוא שכן מטמא בראיות כבימים כדאמרינן בריש בנות כותים דלא לפי מהדדי מכח הנין פירכי. וי"ל דאינו סומך עקר על הק"ו אלא כמו ילמד סתום מן המפורש. ויש דברים דילפי מהדדי כדמפרש בריש בנות כותים: **תנא** דבי אליהו כל השונה הלכות. אידי דאיידי לעיל בהלכות י"א שהיא הל"מ קא מיייתי לה הכא כדפרש"י. הלכות משנה ובריייתא והלכה למשה מסיני. ומיהו לא שייכא כל כך הכא טפי מבשאר דוכתי דלא מיייתי לה אגב גררא זו אלא משום דניחא ליה לסיים בדבר טוב כדאמרינן באין מעמידין שכן מצינו בגביאים הראשונים שסיימו בדברי שבח ותנחומין: פליק פ"ק תינוקת כס"ד ובסליקותיה מסכת נדה בריחמי שמיא הובתב גס"ם בח"ד אברהם מוליב"ן י' נ"ע